

Никифуръ отъ манастиръ Св. Спасъ и (на 15-я листъ) иеромонахъ Никодимъ „отъ Рилъские горе“.

Въ двѣ записки, безъ означение на годината (на 3-я и 4-я листъ), се споменуватъ софійскитѣ махли: „чаихъ махла“ и „алиагина махла“. Тая послѣдната съществуваше още до регулиранieto на София, наблизо до сегашната черква св. Седмочисленици.

Запискитѣ, за каквото сж подарявали (обричали) поклонницитѣ на манастиря, повечето се отнасятъ за жито и добитѣкъ, съ които обикновенно е разполагалъ и тогава нашия селянинъ; така отъ 149 оброчания, отнасятъ се: 57 за жито (ечмикъ само веднажъ), 36 за добитѣкъ, 44 за пари, 5 за платно и дисаги и 7 за восѣкъ.

Житото давали въ мѣра: паница, полоіакъ, четракъ и осмакъ. Паницата, както се научихме отъ стари хора, е била отъ 16 оки жито, полоякътъ — 8, четракътъ — 4 и осмакътъ — 2 оки. Четиридесетъ паници прави едно кило = 600 оки, но като смѣтали паницата 15 оки. Това название паница, види се, е останало отъ бѣлгарско врѣме, защото се казвало „царска паница“, сир. установена отъ държавата мѣра и за събиравне на царската давнина.

Отъ добитѣкъ, поклонницитѣ давали най-повече овци (и съ агнища), сетнѣ идатъ: овенъ, крава, юнецъ, шиле, теле, коза, конь и кобила.

Пари давали въ: грошъ, зола, рупъ, пара, аспра (акче) и тиминъ. Зола е $\frac{3}{4}$, рупътъ $\frac{1}{4}$ отъ гроша. Грошътъ е билъ равенъ на 40 пари, парата на 3 аспри. Тиминътъ билъ френска златна монета въ стойностъ отъ 12 франка¹⁷⁾ Тая френска монета трѣбва да е била въ тия врѣмена много разпространена въ турското царство, защото се намери единъ султански ферманъ отъ 1073 г. (1662)¹⁸⁾, съ който се заповѣдва на софійския кадия щото хазната да приема „тиминъ-золота“ (златния тиминъ) по 48 акчета. Излиза отъ това, че въ тия врѣмена акчето или аспрата е струвало 25 ст., парата (която имала 3 аспри) — 75 ст., а грошътъ (= 40 пари) — 3 франка. Споредъ Мијатовиѣ¹⁹⁾, къмъ края на XVI в. въ дуката (минца) отъ 12

¹⁷⁾ Bianchi et Kieffer: Dictionnaire Tourco-Français II edit. T. I. 185.

¹⁸⁾ Г-нъ Ихчиевъ, заведующия турскитѣ книги въ Народ. Библиотека, имѣ добрината да ни съобщи тоя ферманъ, който е вписанъ въ тефтера на софійския кадия, (останалъ отъ библиотеката на Хосревъ паша).

¹⁹⁾ Ч. Мијатовиѣ: Пре триста година. Гласн. срп. учен. дружба. Кн. XXXVI.